

Ahnenerbe: Okultný úrad Tretej ríše

Ahnenerbe, okultný úrad tretej ríše, založili v roku 1935 doktor August Hirt a filozof Friedrich Heilscher. O začiatkov pôsobenia úradu sa nezachovala žiadna dokumentácia, je však pravdepodobné, že inštitút sa od samých začiatkov venoval výskumom v oblasti rasových vied. Osoba doktora Augusta Hirta je historikom dobre známa, pretože mnoho dokumentov a vecných dôkazov zachycuje sprnateľnú pamiatku jeho katovskej činnosti nazývanej vedeckým výskumom. Druhý zakladateľ úradu však patrí medzi najzáhadnejšie historické osobnosti minulého storočia. Heilscher bol filozofom, okultistickým odborníkom, zasväteným znalcom čiernej mágie. Povrávalo sa, že jeho poznatky ďaleko prevyšujú vedomosti Karla Haushofera. Heilscher položil základy Ahnenerbe, určil proti inštitútu, vybudoval jednotlivé jeho divízie. Nikdy nevstúpil do radov NSDAP, čo bolo veľmi zriedkavým javom, keďže nacistické vedenie a predovšetkým Hitler v tejto veci neznielsi žiadne symbolické výhovorky. V prípade Friedricha Heilschera však urobili výnimku. Filozofa si veľmi vážil ako fuhrer, tak i Heinrich Himmler, Wolfram von Sievers a Karl Ernst Haushofer. Jeho odborné znalosti si vysoko cenili i najvnútornejšie kruhy nacistického vedenia. Hitler a Himmler sa naňho často obracali pred rokom 1939 i po vypuknutí vojny a po uväznení Karla Haushofera ho vymenovali na post hlavného tajného radcu. Tvrdenie, že tento uznávaný mág mal vážny vplyv na chod dejín, nie je teda prehnané. V tridsiatych rokoch vykonával úlohy spojené s vedením úradu Ahnenerbe, i keď tým nebol oficiálne poverený. Aj neskôr sa občas objavil v blízkosti tejto záhadnej organizácie.

Po vypuknutí vojny úrad rozšírili a pričlenili k SS. V tomto roku (1939) priradili pod kontrolu úradu Ahnenerbe každú nacistickú okultnú organizáciu. Tak sa sformovala najvyššia kancelária, ktorá kontrolovala, riadila a financovala všetok výskum v danej oblasti.

K miestnej spoločnosti patrila okrem iných známych osobností ešte jedna obzvlášť bizarná fogúra, muž menom Karl Maria Willigut. Starec (narodil sa v r. 1866) bol a zostal záhadnou osobou, o jeho činnosti ani o ňom samom nám nezostali podrobné a spoľahlivé informácie, vieme však, že sa tešil nekonečnej úcte. Muž, ktorého meno značí v preklade "božská vôľa", bol totiž čarodejom, hlavným majstrom čiernej mágie a temným anjelom tretej ríše. Patril k vnútornému kruhu Heinricha Himmlera. Zaviedol šéfa SS do hlbín germánskej mytológie a navrhol charakteristickú lebku, ktorá sa stala symbolom SS. Willigut nepretržite poskytoval Himmlerovi informácie a rady, čím si získal značný vplyv na vrchné vedenie SS. Tým, ktorým sa tento vzťah nepáčil, považovali za nezodpovednosť, že vodca SS vybavil starca ovládaného temnými silami takou mocou a nazývali ho "Himmlerovým Rasputinom". Ahnenerbe bol teda spojeným nacistickým okultným úradom, ktorý sa delil na početné frakcie. V rámci jednotlivých frakcií pracovali stovky odborníkov. Programy a expertov veľmi štedro podporovala a financovala SS. Z rozsiahlych lúpežných výbojov po okupovaných územiach sa do Berlína fotali neoceniteľné výskumné materiály. Ahnenerbe organizoval aj bádateľské expedície a archeologické výskumy, úrad prakticky kontroloval celú bemeckú archeológiu. Archeológovia bez jeho povolenia a dozoru nemohli ani len zdvihnúť krompáč. Okultistická kancelária zamestnávala špiritistické médiá, matematikov, jazykovedcov, mágov, astrológov, fyzikov, lekárov a iných odborníkov. Všetci členovia Ahnenerbe nosili čiernu rovnošatu SS. Vedúci jednotlivých úsekov sa zodpovedali priamo Himmlerovi. Členovia SS vedeli, že Ahnenerbe sa zaoberá mimoriadnymi výskumami, veľmi si teda vážili ženy a mužov so zvláštnym identifikačným označením, i keď z nich mali strach. Za vedúceho úradu špecializovaného na okultné vedy vymenoval Himmler sturmbannfuhrera SS Wolframa von Sieversa, ktorý sa tak stal členom jeho osobného štábu a ako taký vedel o každej tajnej akcii SS. Pod vedením Sieversa sa úrad

Ahnenerbe značne rozrástol. V roku 1940 mala už 46 oddelení. 19 z týchto úsekov viedli profesori a na čele ďalších devätnástich stáli osoby s doktorátom. Na úrade sa teda neškolili neučení šarlatáni, ako to tvrdili zlé jazyky, ale seriózní odborníci ako napríklad svetoznámy znalec Indie Walter Wust (krátky čas zastával aj post vedúceho úradu), Ernst Schaefer alebo archeológ Walter Jankuhn. Heinrich Himmler a Wolfram von Sievers si mohli vyberať medzi elitou nemeckého vedeckého a okultistického života, veď vedeli, že vyvolené osoby nemajú na výber. Tých, ktorých sa nepodarilo presvedčiť sľubmi a materiálnymi hodnotami, prinútili ku koperácii násilím. Medzinárodne známy astrológ Wilhelm Wulff dlho vzdoroval, až naňho uvalili väzbu a hrozbami ho donútili, aby prijal post vedúceho istého projektu v rámci Ahnenerbe. Iní zas, ako napríklad už spomínaný profesor Wust, sa pridali k organizácii dobrovoľne a brali svoju prácu v Ahnenerbe ako prirodzenú súčasť svojej kariéry. (Profesor Wust bol blízkym Hitlerovým človekom. Na fuhrerovo požiadanie pripravil niekoľko prednášok pre členov SS, v ktorých uvádzal, že "Mein Kampf je zrkadlom árijského svetonáhľadu" a že "je preukázateľná veľká podobnosť medzi fuhrerom a inými arijskými osobami, ako napríklad Budhom, ďalej medzi rasovou zhodou a starootcovským dedičstvom." Profesor sa teda otvorene zastával nacistickej rasovej teórie.)

Tí, ktorí projali ponuky nacistov, sa ostali do významných pozícií. Zakladateľ úradu Augusta Hirta vymenovali v roku 1939 za vedúceho Anatomického ústavu Ríšskej univerzity v Štrasburgu, kde mohol voľne pokračovať vo svojich hrozných pokusoch.

O činnosti Ahnenerbe vypovedá len málo spoľahlivých prameňov. Organizáciu prežili zväčša len osobné referáty a informácie z druhej ruky, ktoré sú samozrejme skreslené a neúplné. Verejnosť o nej dlho vedela iba zo súdneho vyhlásenia zaznamenaného počas Norimberského procesu. Vyhlásenie znelo nasledovne:

"K centrálnym kanceláriám SS priradili výskumnú organizáciu, ktorá dostala meno Výskumná kancelária Ahnenerbe. V úrade pracovali vedci, ktorí boli čestnými členmi SS. Počas vojny pričlenili vedecko-výskumný ústav k organizácii Ahnenerbe, ktorá vo svojich rozsiahlych pokusoch použila živé ľudské subjekty. Členom inštitútu bol i Dr. Racher, vedúci týchto pokusov, ktoré prebiehali vedomím a podporou úradu Ahnenerbe vybudovaného na príkaz reichsführera SS. Prevádzku Ahnenerbe financovala SS, jej vodca zastával post kurátora nadácie."

Definícia spojencov je presná, ale ani zďaleka nie vyčerpávajúca. Anglosaské mocnosti samozrejme nechceli predložiť verejnosti celkový obraz činnosti Ahnenerbe. Vzťahovalo sa to predovšetkým na rasové a okultné programy, respektíve na výskumy spojené s týmito projektmi. Úrad Ahnenerbe organizačne a finančne zabezpečil mnoho vedeckých výprav, bádateľských programov a archeologických výskumov. Nacistických výskumníkov bolo vidieť v Severnej Európe a v Iráne, v Južnej Amerike a na Kanárskych ostrovoch. Všade pátrali po mystických predmetoch, svätých relikviách, svedectvách o pôvode árijskej rasy a po iných okultných dôkazoch.

Po vypuknutí vojny význam Ahnenerbe ďalej rástol, až táto tajná okultistická organizácia fungujúca pod Waffen SS nadobudla grandiózne rozmery. Pričinením postupujúcich nacistických vojsk sa d okultného úradu tretej ríše dostali kompletne muzeálne zbierky, knižnice a archívy, verejné a súkromné archeologické kolekcie, ktoré armádni komisári konfiškovali a dávali previezť do Berlína, alebo na zámok Wewelsburg. Lúpežné ťaženie nadobudlo také rozmery, že Himmler a von Sievers zriadili špeciálny útvar, ktorý mal za úlohu dohliadať na konfiškácie. Členovia Sonderkommanda Jankuhn vedeného archeológom

Walterom Jankuhnom sledovali oddiely Wehrmachtu a Waffen-SS a vrhali sa na každý materiál, o ktorom si mysleli, že môže byť užitočný pre pokusy vykonávané v Ahnenerbe. Úlohou archeológa slúžiaceho v SS bola katalogizácia zhabaných predmetov a zabezpečenie ich vhodného prevozu.